

Dimitrios

Revista Parohiei „Sfântul Dumitru-Poștă” - Paraclis Universitar

Nr. 212 | 21 septembrie - 4 octombrie | 2020 | Anul VIII

aparitie bilunara

Se anulează Crăciunul?

Părintele Paroh Mihai GOJGAR

Ce este Sfântul Agneț?

Alexandru-Mihai TACU

Ziua de sărbătoare a Bucureștiului

Horia-Ioan IOVA

NOILE TITLURI

Editorial

Se anulează Crăciunul?

TradițiiVara lui Mioi (29 septembrie)
Brumărel (1 octombrie)**Explicarea
Sfintei Scripturi**

Întâlnire în ceruri

Dicționar liturgic

Ce este Sfântul Agneț?

DocumentarAntim Ivireanul sau străinul
care ne-a învățat limba română**Puncte de vedere**

Grija pentru copii

PatericSfântul Siluan despre cum
trebuie să facem față ...**Istorie**Ziua de sărbătoare a
Bucureștiului**Creștinismul
în lume**

TIPAR REALIZAT LA

www.pimcopy.com

Email: pimcopy@yahoo.com

Adresa: B-dul Mihail Kogălniceanu,
nr. 24, Parter, Sector 5, București
Tel: 0758.971.001

REDACTIE

COORDONATOR: Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

REDACTOR-ŞEF: Monica DAMIAN

CONCEPȚIE GRAFICĂ și DTP: Andrei JORA și Daniel JORA

DISTRIBUȚIE: Mihaela IANCU

COLABORATORI: Horia-Ioan IOVA, Oana IVAN,
Daniel JORA, Bogdan NICOLAESCU.

ISSN 2393-4859

ISSN-L 2393-4859

Foto: Laura DOBRE

Se anulează Crăciunul?

Pr. Paroh Dr. Mihai GOJGAR

„Trimestrul de aur“ din retail va întâmpina dificultăți dacă se anulează Crăciunul. Comercianții din domeniul retail își amintesc cu groază Crăciunul de acum 16 ani afectat de criza economică și speră să nu se repete și anul acesta. Pandemia de coronavirus a anulat multe planuri în 2020 și a afectat economia mondială. Cei din domeniul de retail speră ca ultimul trimestru al anului, cunoscut drept „Trimestrul de aur“ datorită sărbătorilor de iarnă, să le salveze afacerile, informează *The Telegraph*. De asemenea, în 2008 și 2018, comercianții s-au mai confruntat cu un „Trimestru de aur“ lipsit de strălucire, când cumpărătorii pur și simplu se săturaseră de spiritul festiv din perioada sărbătorilor de iarnă. Anul acesta, comercianții se așteaptă ca englezii să strângă cureaua, iar speculațiile indică faptul că „Trimestrul de aur“ se va transforma, mai degrabă, într-unul de „cupru“. „Orice atenuare a spiritului Crăciunului este o veste proastă pentru comercianții cu amănuntul. Acesta este cel mai important moment pentru ei, cel mai profitabil, mai ales în contextul acestui an. A avea un Crăciun de succes va fi esențial pentru unii să supraviețuiască anul viitor“, a declarat Richard Lim, director executiv la *Retail Economics*.

Am spicuit câteva fraze dintr-un articol apărut în urmă cu doar câteva

zile într-o revistă economică.

Se anulează Crăciunul... Nici măcar ca indolență lingvistică sau editorială nu se poate accepta o așa formulare. Ah, doar dacă nu cumva marele praznic al Nașterii Domnului nu înseamnă decât profit, beneficiu, prilej de consum și de arginți.

Pandemia a afectat planuri. *Multe puneri la cale frământă inima omului, dar numai sfatul Domnului se împlinește* (Pilde 19, 21). Dar bănuiesc că nu despre sfatul Domnului era vorba, cui îi mai pasă de poruncile Lui? Lumea e convinsă că are soluții la orice și că își poate permite să clustreze chiar și divinitatea. Dar... *gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, zice Domnul* (Isaia 55, 8).

Ce trist mi se pare ca o așa frumoasă, delicată, nobilă și generoasă festivitate a Nașterii Fiului lui Dumnezeu să fie introdusă în formule de calcul

Foto Coperta 1: Andreea DOBRESU

economic și să fie supusă bilanțurilor contabile! Un Crăciun de succes... Crăciunul aduce în fiecare an succesul, dar nu ne referim la cel financiar. Nu, acela rămâne pentru afaceriști și mulțimea comercianților care, după ce spurcă Biserica și rânduielile ei, tradițiile și credințele, se transformă cameleonice în colportori de butaforii religioase, în promotori ai obiectelor, gastronomiei și spectacolului secular din perioada sfârșitului de an. Observatorul, măcar neutru, va remarca faptul că Hristos și Maica Domnului lipsesc, smerenia Lui și generozitatea Tatălui Ceresc nu se pomenesc nicăieri, că Moș Crăciun are tot felul de chipuri și de ipostaze, dar niciuna legată de creștinism, religia căreia toți îi datorează bunăstarea.

Câtă dezamăgire să auzi că oamenii se săturaseră efectiv de spiritul Crăciunului! Poate pentru că nu era al Crăciunului! Cum, altfel, ai putea

să te sature de iubire, de dăruire, de bunătate, de surâs primit și dăruit?

Vă împărtășesc amărăciunea unor articole și gânduri mediatice cu speranța că orice om din Biserică trăiește un veșnic și înmugurat AZI, că plictiseala și redundanța sunt exterioare vieții autentice a omului inteligent, că spiritul Crăciunului înseamnă recunoștință și comuniune, împărtășire din Sfântul Potir cu Cel Născut pentru noi și pentru a noastră mântuire, cu *Cel care suga laptele Mariei și dădea El însuși de supt viață universului* (Sfântul Efrem Sirul). Cum să se anuleze Crăciunul?

Cât de neastâmpărat ești, Pruncule, Care Te reverși tuturor. Oricui Te întâlnește îi surâzi, oricui Te vede îi zorești în întâmpinarea cu bucurie. În iubirea Ta Te asemeni unuia care flămânzește după oameni (Sfântul Efrem Sirul).

Asociația Umanitară Tadeu cu spijinul Bisericii „Sfântul Dumitru-Poștă”, Paraclis Universitar, și cu binecuvântarea Părintelui Paroh Dr. Mihai Gojgar desfășoară, începând cu anul 2017, în mod curent, proiecte sociale, de întrajutorare și educaționale.

În perspectiva dezvoltării acesteia, ne-am propus organizarea unui atelier informativ cu privire la prezentarea portofoliului de activități ale asociației, atelier la care pot participa studenți, masteranzi, absolvenți ai Specializării Asistență socială. Pentru mai multe detalii, puteți accesa pagina de Facebook: www.facebook.com/asociatiatadeu.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne contactați la numărul de telefon 0724.269.499, urmând a stabili o dată a întâlnirii noastre.

Vara lui Mioi (29 septembrie)

În perioada cuprinsă între 29 septembrie și 14 octombrie, putem avea parte de un crâmpei de vară târzie, numită în bătrâni *Vara lui Mioi*.

Există o legendă care spune că, pe vremuri, trăia un căraș sărac, pe nume Mioi. El s-a rugat lui Dumnezeu să mai dea câteva zile de vară, pentru a termina de treierat grâul. Lui Dumnezeu i s-a făcut milă de el și i-a îndeplinit rugămintea. Se pare că legenda are și un sâmbure de adevăr, deoarece ține cont de realitățile satului. În luna octombrie, se desfășoară o serie de activități importante: se însămânțează pământul pentru recolta ce va să vină, se îngrijesc pomii din livezi, se primenește gospodăria.

Vara lui Mioi mai poartă denumirea de „Nunta Oilor” și „Năpustitul Berbecilor”. În această perioadă, ciobanii au obiceiul de a lăsa berbecii să intre în turma de oi pentru împerechere.

Brumărel (1 octombrie)

1 octombrie marchează începutul pregătirilor de iarnă și, totodată, anunță prognoza meteo pentru sezonul rece.

Octombrie, Brumărel, în tradiția populară, căci începe să cadă bruma, anunță venirea sezonului rece. Vrem, nu vrem, e cazul să începem pregătirile pentru iarnă.

Bătrânii mai cred și acum că dacă frunzele pomilor se îngălbenesc

Foto: istoriacumari.wordpress.com

și cad repede este un semn că anul ce urmează va fi roditor.

Dacă plouă mult în octombrie, înseamnă că va fi vânt puternic în decembrie.

Dacă în luna octombrie este multă brumă în anul respectiv, sau chiar zăpadă, țăranii spun că în ianuarie va fi timp frumos.

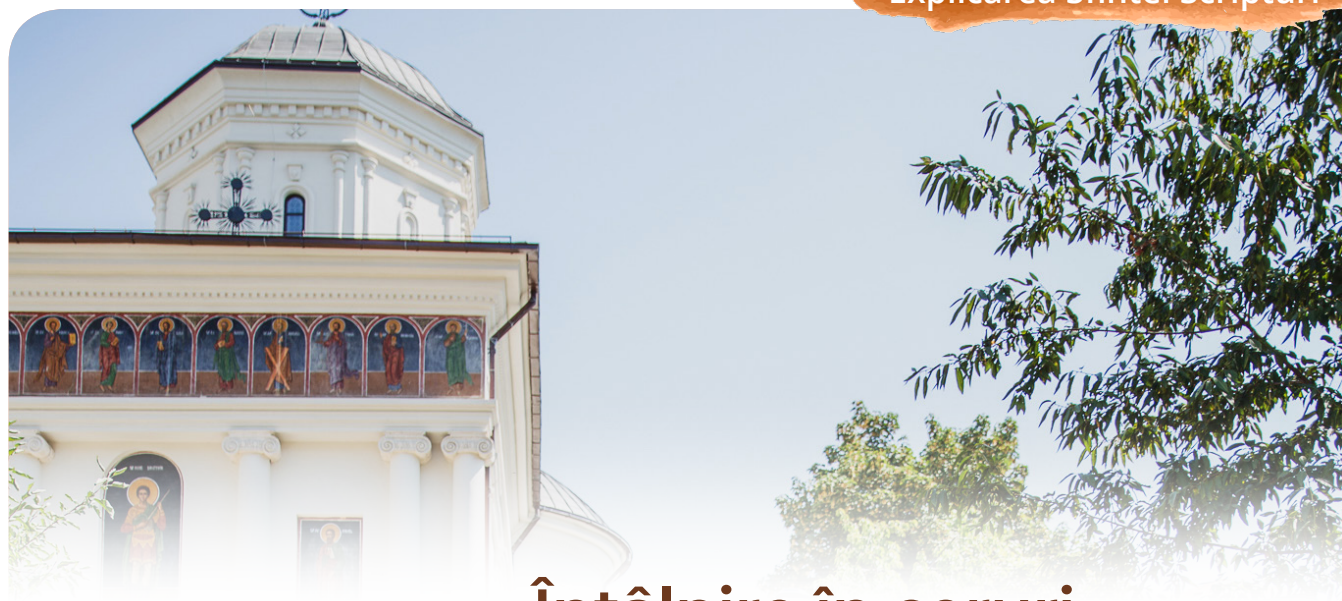
La fel, dacă Brumărel va aduce frig sau ger, luna ianuarie va fi moale și călduță.

Dacă plouă cu tunete, se crede că anunță că iarna va fi ușoară. De asemenea, se crede că dacă este ceață multă, va fi zăpadă multă în decembrie.

Dacă frunzele copacilor nu cad în octombrie este semn că iarna va fi târzie, dar grea și, de asemenea, printre pomicultori se spune că vor fi multe omizi.

Muncile agricole se încheie acum, se pregătește câmpul pentru anul următor. Dacă șoarecii de câmp se retrag spre sat, înseamnă că iarna se va instala curând.

Se culeg ultimele poame din anul acesta, se strânge porumbul și se aduc cocenii acasă. Se culeg cartofii, napii; se curăță pomii; se curăță livezile câmpurile și grădinile.

Întâlnire în ceruri

Pr. Alexandru MIHĂILĂ

Cartea *Daniel* este una aparte în Vechiul Testament, pentru că dezvoltă o temă destul de rară, apocaliptică. În ea se găsesc numeroase viziuni, vise simbolice, profeții ermetice. Într-un text din partea secundă a cărții, se vorbește despre două personaje misterioase, primul numit „Fiul Omului”, iar celălalt - „Cel vechi de zile”, pe care profetul Daniel le zărește într-o vedenie nocturnă (Daniel 7, 13). „Am privit în vedenia de noapte și, iată, pe norii cerului venea cineva ca Fiul Omului și El a înaintat până la Cel vechi de zile și a fost dus în fața Lui.” În versetul următor, se arată că Fiului Omului I s-a dat împărăția asupra întregului pământ, toate popoarele îi slujeau, iar stăpânirea Sa este veșnică.

Întâi de toate, trebuie să facem o mică precizare în legătură cu denumirile personajelor. Acestea sunt de fapt idiomatice, adică reprezintă o formulare specifică aramaizantă

(originalul din Vechiul Testament este aici scris în arameică). „Fiul Omului” ar însemna, la modul general, un bărbat, eventual în floarea vârstei, și s-ar putea chiar traduce cu „bărbat”, „om”, „cineva”, iar „Cel vechi de zile” desemnează un „bătrân”. Episodul pare un veritabil transfer de putere dintre două personaje distincte, petrecut însă dincolo de limitele pământului. Cei doi nu sunt deloc oameni obișnuiți, ci țin mai degrabă de sfera cerească, fapt ciudat din perspectiva monoteismului biblic. Care să fie semnificația acestei „întâlniri în ceruri” dintre Bătrân și Bărbatul respectiv? [...]

Părinții Bisericii, cu unele mici excepții, nu cunoșteau ebraică sau arameică pentru a avea acces la original, iar pentru cartea Daniel au folosit traducerea literară a lui Theodotion (secolul al II-lea d.Hr.), pe care au preferat-o Septuagintei. În cazul de față, Theodotion consună cu

textul arameic. Evident deci că la nivelul de interpretare duhovnicesc, Părinții Bisericii au văzut în „Fiul Omului” pe Mântuitorul Hristos, iar în „Cel vechi de zile” pe Dumnezeu Tatăl. Într-adevăr, Fiul primește toată judecata (Matei 28, 18). În Evangheliile sinoptice, El este numit „Fiul Omului”, dar și Domn ca și Iahve. Această distingere este subliniată de Sfântul Iustin Martirul și Filosoful. Pentru Sfântul Iustin este unul dintre numeroasele pasaje vechi-testamentare care certifică prezența unei „alte” persoane divine pe lângă Dumnezeul suprem (Dialogul cu iudeul Trifon, 31). Sugerarea alterității trimitea la prefigurarea lui Hristos încă din Vechiul Testament. La fel, Sfântul Ioan Gură de Aur scrie că episodul certifică egalitatea de cinstire a Fiului cu Tatăl; Fiul avea stăpânirea și înainte, dar acum o primește de la Tatăl (Comentariu la Daniel 7, 7). Observăm că și Părinții înțeleg că este vorba de două persoane

distincte. [...]

În *Apocalipsă*, capitolul 1, Hristos numit „Fiul Omului” este reprezentat ca bătrân, asemenea „Celui vechi de zile”. Descrierea lui în *Apocalipsă* 1, 14 („capul Lui și părul Lui erau albe ca lâna albă și ca zăpada”) coincide cu descrierea „Celui vechi de zile” din *Daniel* 7, 9 („S-a așezat Cel vechi de zile; îmbrăcăminte Lui era albă ca zăpada, iar părul capului Său, curat ca lâna”). Cu alte cuvinte nu este o întâlnire dintre Fiul și Tatăl în ceruri, ci o întâlnire între cele două firi ale Mântuitorului: „Fiul Omului” - firea omenească, iar „Cel vechi de zile” - firea dumnezeiască. Pe lângă interpretările patristice menționate mai sus, care presupun două personaje, regăsim și în Tradiția Bisericii identificarea „Celui vechi de zile” cu Fiul, nu doar cu Tatăl. De exemplu, s-a spus: „Cel Vechi de zile S-a făcut copil” (Pseudo-Atanasie, Cuvânt la Nașterea lui Hristos, în: PG 28 961).

Alexandru Mihăilă, *Nelămuriri din Vechiul Testament*, Vol. I, Ed. Nemira, 2011, pp. 202-208.

Valentina B., AuGUSTeria, 23.08.2020

Ce este Sfântul Agneț?

Alexandru-Mihai TACU

Agnețul este partea pătrată sau pecetea pe care preotul o scoate cu copia din cea dintâi prescură folosită la Proskomidie, în care se disting mai bine literele sigiliului: Is. Hs. Ni. Ka., și o așează apoi pe Sfântul Disc, după care, prin sfințire, se va preface în Sfântul Trup al Domnului, cel jertfit pe Cruce. De aceea, preotul întipărește într-însul, cu copia, Patima Domnului, străpungându-l în chip cruciș și pronunțând cuvintele din Sfânta Scriptură, unde ni se istorisește cum sutașul a împuns cu sulița, coasta Mântuitorului: „Și unul din ostași cu

Sfântul Agneț pe Sfântul Disc

doxologia.ro

sulița coasta Lui a împuns” (Ioan 19, 34).

Se numește Agneț de la cuvântul latinesc agnus, adică Miel, pentru că închipuie pe Mântuitorul, Care, prin asemănarea cu Mielul înjunghiat de evrei la Paștele lor, a fost numit de către Sfântul Ioan Botezătorul „Mielul lui Dumnezeu, Care ridică păcatele lumii” (Ioan 1, 29). Agnețul este în cazul de față Mielul cel Blând, cel curat, cel nevinovat, dar gata de a se jertfi pentru iertarea păcatelor și pentru sfințirea tuturor credincioșilor.

Biserica Ortodoxă a crezut și a învățat totdeauna că, din pâinile așezate pe Sfântul Disc, numai Agnețul se preface în timpul epiclezei, în Trupul Mântuitorului, iar miridele doar se împărtășesc de sfințenia pe care o primesc de la Sfântul Agneț, lângă care sunt așezate.

Antim Ivireanul sau străinul care ne-a învățat limba română

Nicolae PINTILIE

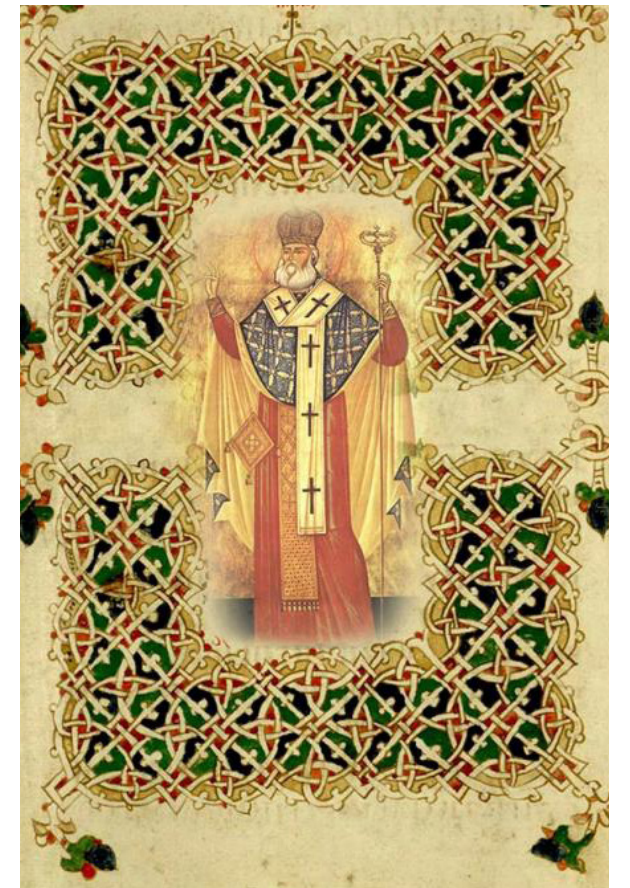
Un georgian cu suflet de român

Pentru mulți dintre noi, patria este acolo unde ne găsim alinarea și liniștea. Acolo unde ne simțim acasă. Așa a fost și pentru un tânăr georgian, născut acolo unde Marea Caspică se întrepătrunde cu Munții Caucaz. Viața i s-a schimbat tânărului Andrei, așa cum fusese numit la Sfântul Botez, atunci când a fost prins de către un corp de oaste otomană și vândut în piața de sclavi. Destinul l-a dus în marea capitală a imperiului, la Istanbul. Aici, observându-se calitățile, a fost răscumpărat de către Patriarhia Ecumenică și dat la învățătură. Constantinopolul a fost locul în care a deprins meșteșugul tiparului, al sculpturii în lemn, caligrafia, pictura, broderia, precum și limbile greacă, arabă și turcă. Tot aici a murit pentru lume, devenind monahul Antim.

În jurul anului 1690, domnitorul Constantin Brâncoveanu l-a adus în Țara Românească. Aici a găsit un adevărat spațiu cultural, unde activau străluciți oameni de cultură italieni și greci, alături de renumiți cărturari și ierarhi ortodocși. [...] În anul 1691, a ajuns conducătorul tipografiei din București, iar în anul 1696, era egumen al Mănăstirii Snagov, unde a întemeiat o nouă tipografie. Râvna de care a dat dovadă a făcut ca, în scurt timp, să fie ales în scaunul istoric al Mitropoliei Ungrovlahiei. La începutul anului 1708, a fost ales mitropolit al Țării Românești, asumându-și o mare responsabilitate în vremuri de încercare pentru poporul român.

Mitropolitul tipograf, ctitor al limbii literare românești

Deși treburile mitropoliei erau solicitante, ierarhul Antim nu și-a uitat prima sa dragoste: tipărirea cărților. Până la el, cărțile de slujbă aveau în limba română doar explicațiile liturgice, partea propriu-zisă a slujbei fiind în slavonă ori greacă. În decursul unui sfert de veac (1691-1716) a tipărit 63 de cărți, dintre care 39 au fost lucrate de el însuși. După limba în care au apărut, 30 erau în grecește, 22 în românește, una în slavonește, șase slavo-române, două greco-arabe, una greco-

PRIVEGHERE

25 SEPTEMBRIE | ORA 21⁰⁰

Ne vom ruga **Sfântului Neogoe Basarab** pentru luminarea minților conducătorilor țării și a întregului popor român de pretutindeni, pentru un an școlar și universitar luminos.

*Acatistul Sfântului Neogoe Basarab,
Vecernie cu Litie, Utrenia și Sfânta Liturghie.*

facebook.com/RevistaDimitrios bisericaasf.dumitroposta www.sfantuldumitroposta.ro

română și una greco-slavo-română. Tipărițile prezintă o mare diversitate: cărți de slujbă, cărți biblice, cărți de doctrină teologică ortodoxă, cuvântări bisericești, cărți de învățătură pentru preoți, lucrări de filosofie, formându-se astfel o adevărată mișcare intelectuală.

Prin activitatea sa tipografică a sprijinit și alte popoare ortodoxe, imprimând cărți pentru slavi, greci și arabii din Patriarhia Antiohiei. Pentru românii din Ardeal a tipărit primul Abecedar românesc, intitulat „Bucoavnă”. Este și autorul unei premiere mondiale în tipărit, Liturghierul greco-arab din 1701, prima carte tipărită cu litere mobile din lume, având caractere arabe. În țara sa de origine, Georgia, a pus bazele primei tiparnițe cu caractere georgiene, unde au fost tipărite mai multe cărți în această limbă.

Prin cele 63 tipăriți în limbi diferite și de o mare diversitate și prin

numeroșii ucenici pe care i-a format, Antim Ivireanul este considerat cel mai mare tipograf din cultura medievală românească.

Meritul mitropolitului Antim pe tărâm liturgic este introducerea limbii române în cultul Sfintei Biserici. Însă, prin această activitate, a contribuit și la crearea unei limbi literare românești. Când deschidem astăzi una dintre cărțile mitropolitului Antim, suntem uimiți de corectitudinea limbajului. Dacă astăzi nu mai pronunțăm „beserică”, ci „biserică”, „ceti” - „citi”, „inemă” - „inimă”, este rodul mitropolitului Antim. [...]

Meritele mitropolitului Antim sunt cu atât mai mari, cu cât el n-a fost român. Deși georgiana era limba sa nativă și greaca era limba în care a fost educat, el a reușit să creeze o limbă românească limpede, care a fost înțeleasă de contemporanii săi și este folosită până astăzi.

GRIJA PENTRU COPII

Deunăzi, am avut surpriza extrem de plăcută ca, răsfoind Jurnalul de scriitor al marelui romancier rus F.M. Dostoievski, să întâlnesc câteva texte dedicate copiilor. De altfel, cititorii celebrelor sale romane au sesizat probabil că în fiecare dintre acestea există mici secvențe, foarte profunde, despre copii; amintesc aici doar acel minunat pasaj din *Idiotul*, care-l prezintă pe prințul Mășkin în mijlocul copiilor dintr-un sat elvețian ca pe un adevărat mentor al acelor copii. Astfel, m-am oprit la articolul „O istorie din viața copiilor”, din volumul al II-lea al Jurnalului, în care genialul scriitor glosează pe marginea unui caz real al unei fete de 12 ani căreia, într-o zi, i s-a năzărit să plece de-acasă și să trăiască o vreme pe stradă, adică să experimenteze și un alt fel de viață, așa cum aflase că face o elevă de la o altă școală din Petersburg. Aventura s-a încheiat prin întoarcerea fetei acasă noaptea târziu, din fericire fără alte peripeții fatale, fără numai sperietura de a nu reuși să înnopteze pe undeva. Însă cazul e un prilej pentru scriitor de a atrage atenția atât pedagogilor, cât și părinților asupra prefacerilor care au loc în sufletele copiilor la o anumită vârstă. Această atracție spre necunoscut, spre aventură nu este nicidecum o expresie a prostiei, ci a unei schimbări în existența celui copil: „Știu că în aceste suflete tinere,

Atelier de împletituri, AuGUSTeria, 23.08.2020

ieșite din prima copilărie, dar care sunt departe de a fi ajuns cât de cât la maturitate, pot uneori să răsară viziuni, vise, hotărâri fantastice și uimitoare.” [...] „Aici avem de-a face cu vârsta cea mai interesantă, vârsta care și-a păstrat încă intactă inocența cea mai copilărească, emoționantă, și lipsa de maturitate, pe de-o parte, iar pe de alta, vârsta care și-a însușit deja abilitatea, împinsă până la lăcomie, de a recepta și însuși cu rapiditate imagini și reprezentări, pe care, după cum sunt convinși extrem de mulți părinți și pedagogi, această vârstă nici nu poate încă să și le imagineze. Tocmai aceste două jumătăți atât de diferite ale ființei

Ceaslov, Târgoviște, 1715, tradus de Sfântul Antim în limba română

ziarulumina.ro

tinere, reunite, reprezintă un mare pericol și un punct critic în viața acestor tineri.”

Dar ceea ce aș dori să subliniez, în mod special, acum nu este abilitatea scriitorului de a analiza cu precizie sufletul copilului, ci implicarea, cu toată capacitatea geniului său, în viața societății de atunci. Dostoievski nu a fost un scriitor de birou sau în solda vreunei organizații editoriale, ci iată că Jurnalul său, ce se publica periodic într-o revistă, ne descoperă personalitatea unui intelectual preocupat de soarta copiilor și a tinerilor. Aceasta arată că avem de-a face cu un adevărat intelectual creștin. Ce diferență uriașă între Dostoievski și sterili gânditori contemporani care-și trăiesc statutul de intelectual din splendida izolare a turnului lor de fildeș! Și cât de mult așteaptă societatea noastră intelectuali creștini care să pună în dezbatere, dincolo de orice ipocrizie, coordonatele adevăratei educații și griji față de copii, mai ales acum, în pragul începerii unui nou an școlar. Întrucât copiii se află pe calea formării și devine esențial atât să le păstrăm inocența, cât și să le veghem dezvoltarea intelectuală.

Pateric

Sfântul Siluan despre cum trebuie să facem față neplăcutelor situații de neînțelegere dintre șefi și subordonați

Cum își poate păstra pacea sufletului un subordonat atunci când șeful lui e un om arțăgos și rău?

Omul arțăgos îndură el însuși un mare chin de la duhul cel rău. El îndură acest chin din pricina mândriei lui. Subordonatul, oricine ar fi, trebuie să știe aceasta și să se roage pentru sufletul chinuit al șefului său, și atunci Domnul, văzând răbdarea lui, îi va da lui [subordonatului] iertarea păcatelor și rugăciunea neîncetată. E mare lucru în fața Lui Dumnezeu să te rogi pentru cei care te ocărăsc și te măhnesc; pentru aceasta Domnul îți va da harul Lui, și vei cunoaște pe Domnul prin Duhul Sfânt și atunci vei îndura cu bucurie toate întristările pentru El,

și Domnul îți va da să iubești lumea întreagă și vei dori fierbinte binele pentru toți oamenii și te vei ruga pentru toți ca pentru sufletul tău. [...]

Dacă însă vei murmura împotriva șefului tău și-l vei înjura, vei ajunge tu însuși arțăgos ca și el și se va împlini pentru tine cuvântul proorocului David: „Cu cel ales, ales vei fi și cu cel îndărătnic te vei îndărătnici” (Ps. 17, 29). [...]

Dar dacă nu vei reuși să te rogi pentru șeful tău și-l vei disprețui, sfârșitul este teribil: vei ajunge arțăgos ca și el. Și cu adevărat acesta nu poate fi decât iadul „de la serviciu”: că și diavolii se urăsc între ei, deși cooperează pentru moartea noastră sufletească.

Ziua de sărbătoare a Bucureștiului

Actul primei atestări documentare al unei cetăți domnești la București a fost semnat într-o zi de 20 septembrie de către domnitorul Vlad Țepeș. Textul, redactat în limba slavonă, ca limbă de cancelarie a Țării Românești în perioada respectivă, este datat cu anul 6968, după socoteala anilor de la Facerea Lumii, echivalentul anului Domnului 1459.

Documentul a fost descoperit la începutul secolului al XX-lea și reprezintă un act administrativ fără o importanță deosebită, prin care Vlad Țepeș scutea trei supuși, pe Andrei, Iova și Drag, de dările către domnie și le întărea stăpânirea asupra unor proprietăți. Valoarea documentului este dată însă de locul semnării, care atestă existența unei cetăți importante în târgul de pe malul Dâmboviței. Stabilindu-și reședința la București, Țepeș putea supraveghea mai eficient granița cu Imperiul Otoman decât ar fi reușit din cetatea de la Târgoviște.

Bucureștiul a fost folosit ca reședință și de fratele și rivalul său, Radu cel Frumos, și întărit de domnitorul Mircea Ciobanu. Orașul

avea să devină capitală a Țării Românești în timpul lui Gheorghe Ghica, în 1659, și capitală a României în 1862, în timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza.

În data de 20 septembrie 1959, a avut loc sărbătorirea împlinirii a 500 de ani de la data primei atestări documentare, cu fastul și amploarea specifice aniversărilor organizate în spiritul propagandei comuniste. Cu această ocazie, a fost emisă o serie filatelică ilustrată cu repere ale Capitalei. Colița emisiunii, cu valoarea de 20 de bani, îl înfățișează pe Vlad Țepeș alături de hrisovul său. În 2014, la împlinirea a 555 de ani, Zilele Bucureștiului au fost marcate de un spectacol de proiecție de tip video-mapping pe fațada Palatului Parlamentului.

O copie facsimil a documentului care marchează data sărbătorii Capitalei este expusă la Muzeul Municipiului București, în expoziția „Timpul Orașului” de la Palatul Suțu, lângă portretul semnatarului său, domnitorul Vlad Țepeș.

În timpul filmărilor pentru
pelicula „Omul lui Dumnezeu”

Oicoană a Sfintei Născătoare de Dumnezeu aflată în Biserica „Sfântul Dimitrie” din Vyronas (o suburbie a Atenei) a început să izvorască mir chiar de sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului, în timpul Sfintei Liturghii, la citirea Evangheliei. Icoana a continuat să izvorască mir și în zilele următoare, Mitropolia de Kaisariani, Vyronas și Hymettus confirmând cele întâmplare printr-o declarație oficială. (orthochristian.com)

Piatra de temelie a unei biserici – proiectată ca o replică a Hagiei Sofia din Istanbul, în urma transformării acesteia în moschee – a fost pusă în orașul sirian Al-Suqaylabiyah. Oraș majoritar ortodox, Al-Suqaylabiyah a fost scena a numeroase și sângeroase confruntări împotriva grupărilor teroriste ce au acționat în timpul războiului civil sirian, motiv pentru care a și fost ales ca loc pentru construirea viitoarei biserici. (orthochristian.com)

În Grecia, au început să sosească actorii ce urmează să joace în pelicula dedicată Sfântului Nectarie

din Eghina, „Man of God” („Omul lui Dumnezeu”). După o primă serie de filmări începute în iulie, cu actorii greci, acum a venit și rândul celor veniți din afară. Cunoscutul actor american Mickey Rourke, cel care interpretează rolul unui paralizat vindecat de Sfântul Nectarie, a declarat că i-a plăcut acest rol din primul moment și și-a exprimat entuziasmul de a juca într-un film despre un sfânt al zilelor noastre care a făcut atâtea minuni. (orthodoxtimes.com)

Actorul francez Gérard Depardieu a primit botezul creștin ortodox la Catedrala „Alexandr Nevski” din Paris. În vârstă de 71 de ani, Depardieu are o lungă istorie a căutărilor spirituale. În anii '60, s-a convertit la islam, iar apoi a practicat budismul și hinduismul. Aproximarea de Ortodoxie s-a petrecut odată cu apropierea de Rusia (al cărei cetățean a devenit în 2013), aflându-se sub îndrumarea duhovnicească a Mitropolitului de Pskov, Tihon Șevkunov. (orthochristian.com)

Vrei să te implic?

Toți cei care vor să aducă un pic de bucurie semenilor pot sprijini, ca voluntari, acțiunile sociale. Avem nevoie de o echipă mai mare. Vino în echipa Asociației Umanitare Tadeu! Împreună vrem să facem viața mai liniștită pentru semenii noștri.

E-mail: asociatiaumanitaratadeu@gmail.com

Telefon: 0731 955 215

ASOCIAȚIA UMANITARĂ
TADEU

Foto Coperta 4: Laura DOBRE

CONTRIBUȚIA ANUALĂ

Ne dorim mereu să facem din Biserica „Sfântul Dumitru-Poștă” un spațiu primitor și civilizat. Contribuția anuală de 100 de lei/ familie ne este de mare ajutor în acest sens.

Vă mulțumim!

MASA SOCIALĂ DE SÂMBĂȚĂ

În continuare există o listă deschisă pentru cei care doresc să ofere masa socială de sâmbătă. Masa de sâmbătă este dedicată persoanelor cu posibilități materiale reduse și este un prilej de a da pomana noastră sufletelor celor adormiți.

Program liturgic | 21 septembrie - 4 octombrie

MARȚI, 22 SEPTEMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 23 SEPTEMBRIE

- > 18:00 - Sfântul Maslu

VINERI, 25 SEPTEMBRIE

- > 21:00 - Priveghere

SÂMBĂȚĂ, 26 SEPTEMBRIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 27 SEPTEMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

MARȚI, 29 SEPTEMBRIE

- > 06:00 - Sfânta Liturghie
- > 07:30 - Program de spovedanie

MIERCURI, 30 SEPTEMBRIE

- > 18:00 - Vecernie și Litie

JOI, 1 OCTOMBRIE (†)

- Acoperământul Maicii Domnului
- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

VINERI, 2 OCTOMBRIE

- > 18:00 - Acatistul Sfântului Iuda Tadeu
- > 18:30 - Program de spovedanie

SÂMBĂȚĂ, 3 OCTOMBRIE

- > 10:00 - Parastase*
- > 18:00 - Vecernia și Paraclisul Maicii Domnului

DUMINICĂ, 4 OCTOMBRIE

- > 08:00 - Utrenia și Sfânta Liturghie

*dacă sunt anunțate din timp

📍 Strada Franceză nr. 1, sector 3, București
✉️ mihaigojgar@yahoo.com
🌐 www.sfantuldumitruropa.ro
📘 facebook.com/revistadimitrios
📷 bisericasf.dumitruropa
🏦 BCR, Agenția Libertății - RO95 RNCB 0069 1109 8613 0001